

Проте запам'яталися ті перші публікації. Передусім — “Социальные ценности и нормы” (1976), де було започатковано напрям у вітчизняній соціології. Або, пригадую, як ми надіслали статтю до “Социологических исследований” (1977) із соціології конфліктів на підставі американських джерел, і цей матеріал провінційних авторів став одним із перших у Союзі з цього напрямку. Наші “Очерки истории социологической мысли” (1992) і “Курс історії соціологічної думки” (1995), які залишаються й досі основним підручником з історії соціології в українських вишах. Цей суб'єктивний перелік можна подовжити пізнішими розробками й публікаціями, але й цього, вважаю, достатньо, щоб Анатолій Ручка посів почесне місце в “Анналах” вітчизняної соціології.

Упевнений, що це “проміжний етап” науково-педагогічної діяльності Анатолія Олександровича, і він ще порадує соціологічну спільноту своїми працями і зверненнями. Які наші роки! Чимало ще попереду.

Співавтор, супутник по науковому життю Віктор Танчер

Вітаємо з ювілеєм Валентина Івановича Тарасенка!

27 січня відомому українському соціологові, доктору соціологічних наук, професору **Валентину Івановичу Тарасенку** виповнилося 70 років. До творчих здобутків ювіляра належать ґрунтовні дослідження у багатьох сферах вітчизняної соціологічної науки — історії, методології та теорії соціології, соціології праці та споживання, аграрної соціології. Неоціненним є внесок ювіляра у розроблення актуальних проблем соціальної ідентифікації українського суспільства, соціологічної діагностики трансформаційних процесів, аналіз соціальних проблем села та селянства, земельної та аграр-

ної реформ, соціального захисту на селі тощо. Йому належить новаторство у діагностуванні соціальних аспектів життєдіяльності сільської громади у період аграрної реформи і після неї, її соціальних наслідків, у випрацюванні методики діагностування процесів соцієтальних змін українського, зокрема сільського, соціуму на підставі новітніх соціотехнологічного та соціоінженерного підходів.

Глибокий інтерес до наукової істини у пізнанні людського життя, широкий науковий світогляд, невгамовна жага знань, притаманні Валентині Тарасенку, нагадують нам про вдачу його славетного земляка, також уродженця Полтавської землі — Григорія Сковороди. Саме з цього напрочуд щедрого краю, багатого не лише своїми родючими землями та рясними врожаями, а й працьовитими і талановитими людьми (достатньо згадати імена історика і громадського діяча М. Драгоманова, письменників І. Котляревського та М. Гоголя, художників В. Боровиковського та Г. Левицького, композиторів М. Лисенка, братів Майбород, природознавців М. Вавилова, В. Вернадського та ін.), рушив у свій життєвий шлях Валентин Тарасенко. 1964 року він, звичайний хлопець із села Грабарівка Пирятинського району, який щиро і віддано любить свою землю, подібно до свого далекого земляка — філософа і мандрівника — приїхав на навчання до Києва, вступив на філософський факультет КДУ ім. Т. Шевченка, а потім і до аспірантури цього факультету.

На сьогодні у науковому доробку ювіляра не лише дві дисертації — з філософії (1978) та соціології (1992), а й понад 150 наукових праць із різних аспектів історії та теорії соціології, ідентифікації українського суспільства, соціальної діагностики трансформаційних процесів, проблем села та селянського соціуму, земельних та аграрних перетворень в Україні тощо.

Крім того, В. Тарасенко вже понад 15 років очолює кафедру історії та теорії соціології Київського національного університету ім. Тараса Шевченка і є членом Спеціалізованої вченої ради з присудження наукових ступенів у цьому університеті, а також провідним науковим співробітником Інституту соціології НАН України. Важко перелічити всіх учнів, студентів і аспірантів професора Валентина Тарасенка, які завдячують йому як талановитому педагогу, науковому керівникові та Людині з великої літери, яка щедро віддає їм не лише свої знання, а й тепло свого великого серця.

Неозорий діапазон наукових інтересів Валентина Тарасенка завжди поєднується із високим професіоналізмом вченого-дослідника і педагога-просвітника, а принциповість і послідовність у відстоюванні свого бачення — із романтикою поетичного ставлення до життя. Майже за двісті років до народження нашого ювіляра великий його земляк Сковорода чи то серйозно, чи то жартома якимось сказав, що світ ловив його та не впіймав. Цей крилатий вислів у якомусь сенсі можна застосувати і до Валентина Тарасенка — людини всебічно обдарованої, творчої, неосяжної і невловимої у своїх задумах, людини, яка ще довго лишатиметься непереборною.

Шановний Валентине Івановичу! Ми, Ваші колеги, друзі й учні, від щирого серця вітаємо Вас і зичимо міцного здоров'я, сил, натхнення, енергії та наснаги для подальшої наукової діяльності й активного творчого життя.